

GIÁO DỤC XÃ NGỌC HỒI LẮNG SÂU CÙNG TRANG SÁCH

HÌNH ẢNH NGƯỜI MẸ TRONG THƠ CA CHỐNG MỸ

Trong những năm tháng kháng chiến chống Mỹ ác liệt, hình tượng người mẹ Việt Nam hiện lên trong thơ ca với vẻ đẹp chân thực mà cao quý: giàu tình yêu thương, kiên cường, chịu thương chịu khó và sẵn sàng hy sinh vì Tổ quốc. Tiêu biểu là hai hình ảnh người mẹ được khắc họa trong bài “Khúc hát ru những em bé lớn trên lưng mẹ” của Nguyễn Khoa Điềm và “Đất quê ta mênh mông” của Bùi Minh Quốc.

Ở “Khúc hát ru những em bé lớn trên lưng mẹ”, người mẹ hiện ra qua lời ru ngọt ngào dành cho con. Mẹ vừa dịu con trên lưng, vừa cần mẫn giã gạo nuôi bộ đội:

“Em Cu Tai ngủ trên lưng mẹ ơi
Em ngủ cho ngoan đừng rời lưng mẹ
Mẹ giã gạo mẹ nuôi bộ đội
Nhịp chày nghiêng, giấc ngủ em nghiêng
...”

Những câu thơ gợi rõ sự vất vả nhưng đầy yêu thương. Công việc nặng nhọc mà mẹ vẫn dịu con trong tiếng ru trầu mền. Tình mẹ với con hòa vào tình mẹ với bộ đội, tình yêu đất nước sâu sắc. Mẹ không trực tiếp cầm súng nhưng âm thầm góp sức bằng hành động giản dị mà thiêng liêng.

Đoạn sau, bài thơ tiếp tục khắc họa hình ảnh người mẹ trong hoàn cảnh chiến tranh khốc liệt hơn:

“Mẹ đang chuyển lán, mẹ đi đập rừng
Thằng Mỹ đuổi ta phải rời con suốt
Anh trai cầm súng, chị gái cầm chông
Mẹ dịu em đi để dành trận cuối”

GIÁO DỤC XÃ NGỌC HỒI LẮNG SÂU CÙNG TRANG SÁCH

HÌNH ẢNH NGƯỜI MẸ TRONG THƠ CA CHỐNG MỸ

Mẹ vượt núi băng rừng, đi con trên lưng đi theo kháng chiến. Trong gian khổ, mẹ vẫn nuôi dưỡng niềm tin con lớn lên sẽ được sống trong hòa bình. Người mẹ vùng cao hiện lên đẹp đẽ, giàu nghĩa tình, là biểu tượng của phụ nữ Việt Nam anh hùng trong thơ Nguyễn Khoa Điềm.

Nếu ở bài thơ trên, hình ảnh mẹ mềm mại qua lời ru, thì trong “Đất quê ta mênh mông”, người mẹ hiện lên kiên cường, bền bỉ đào hầm suốt “hai mươi năm chiến tranh”:

“Mẹ đào hầm từ thuở tóc còn xanh
Nay mẹ đã phơ phơ bạc đầu
Mẹ vẫn đào hầm dưới tầm đại bác
Bao đêm rồi tiếng cuộc vọng năm canh...”

Mẹ âm thầm đào hầm che chở bộ đội, chịu đựng hiểm nguy mà không lời oán than. Dù bị địch tra tấn, mẹ vẫn “lặng thinh”, trên mình mang thương tật nhưng đêm đêm vẫn cặm cụi đào hầm:

Trên nắp hầm
Bầy giặc Mỹ xúm vào đánh mẹ
Nửa lời không hé
Mẹ lặng thinh trước những trận đòn thù...”

Cả hai bài thơ đều ngợi ca vẻ đẹp người mẹ Việt Nam thời chiến – yêu thương, can đảm, hi sinh thầm lặng mà vô cùng lớn lao. Hình ảnh ấy đã được lưu giữ trong thơ ca, nhạc họa và trong trái tim bao thế hệ, trở thành niềm tự hào và nguồn cảm hứng để hôm nay ta tiếp nối truyền thống vẻ vang của dân tộc.

Nguồn: Báo Hà Nam

Họ tên:

Lớp....., Trường.....

LẮNG SÂU CÙNG TRANG SÁCH

Từ hình ảnh người mẹ trong bài thơ, em hãy nêu các việc làm cụ thể để bày tỏ lòng biết ơn với những người đã hi sinh vì Tổ quốc.

